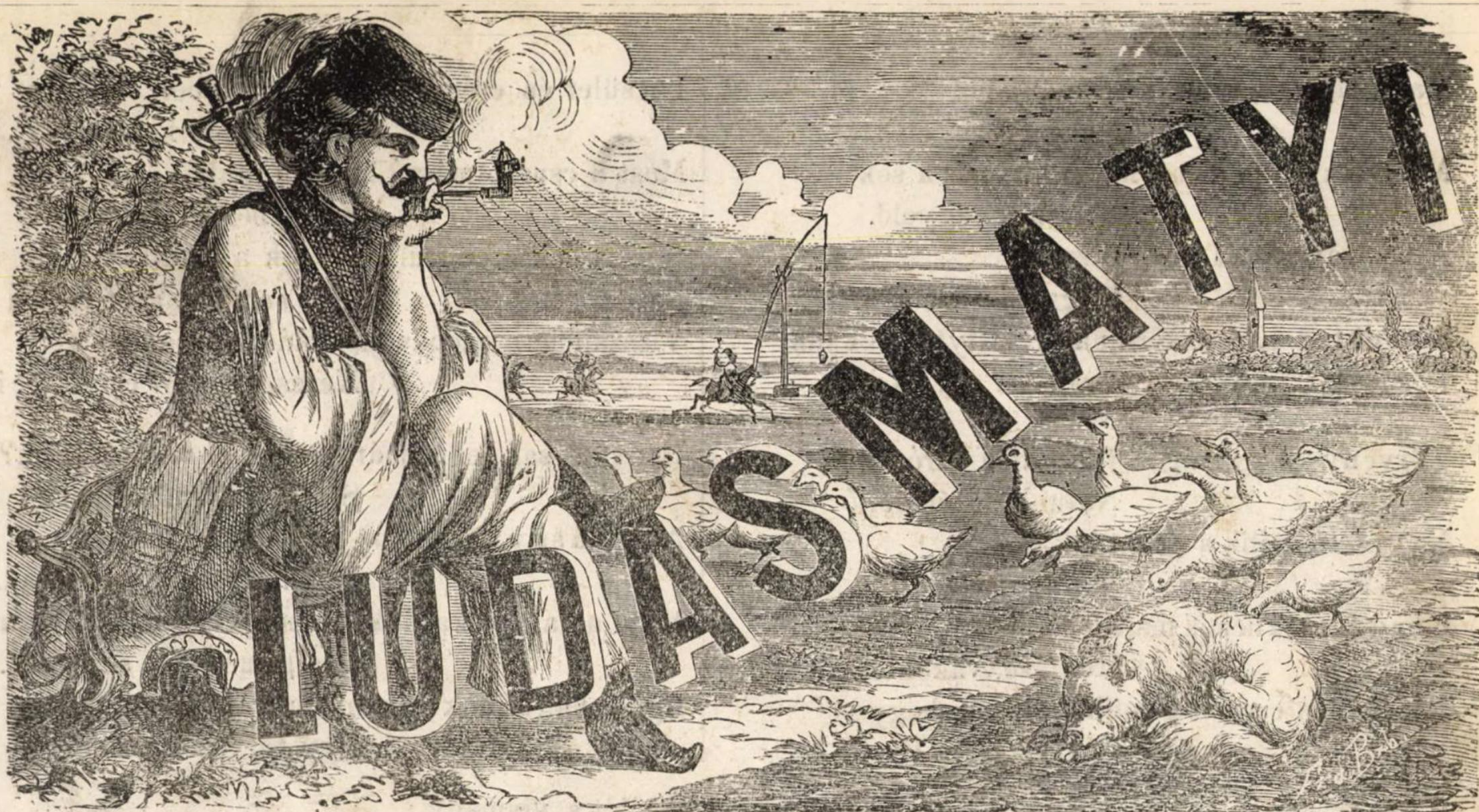

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 hóra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városház-tér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, május 21-én
1871.
21. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városház-tér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat, mely a „**Ludas Matyi**“-nak van szánva.

Somsich Pálhoz a beszámolás napján.

Visszatekintve egy átokterhes évnek
Letünt folyamára,
Elmondád, hogy minő nagy boldogság áradt
A magyar hazára.
Szép, szép, csakhogy mindez czifra és hangzatos
Frázisnál nem egyébb,
Lássuk az eredményt, mit mutat a számla?
Lássuk csak a medvét.

Az adó nem apadt, de veszettül dagadt
Mint a vizek árja…
Próbáld ne fizetni.. K e r k á p o l i Kari!
Mingyárt exequálja.
Mégis uramfia! pénzügyünk ugy áll, hogy
Ez évben a budget
T i z e n n y o l c z millió f o r i n t d e f i c i t t e l
Többet mutat, több lett.

Gazdászat, közmunka, forgalom és ipar
Csiga módra haladt,
Vasut és csatorna, többnyire csakis a
Papiroson maradt;
Mindenütt tespedés, gyarló közlekedés
Várjuk mikor mond le:
Két miniszter, a ki vajmi keveset tett,
S z l á v i és G o r o v e.

Vagy talán a népjog és a függetlenség
Áll biztos alapon?
Hisz azt a közönség s a mameluk sereg
Tiporta rég agyon.
És mig ez utóbbi az osztrák molochnak
Dobta oda magát:
T ó t h V i l i a megyék és a községeknek
Tekerte ki nyakát.

Vallásügy, nevelés, sötét odujából
Nehezen buj elő..
Mintha nem is lenne hazánkban az a sok
Drága tanügyelő.
A hyerarchia és a bigotizmus
Megtörni nem akar,
S nem tud parancsolni páter Tritytrotyéknak
Pauler Tivadar.

Törvény és igazság?! független biróság!?
Nálunk fehér holló
Magafelé hajlik a szentnek is keze
Mint a szabó olló;
Kend meg Thémis markát, bekötve bár szeme
Meglásd, vakon is lát,
Tán èppen e vakság müködött oda hogy
Leköszönjön Horvát!

Becsület és erény kiment a divatból
Tehát ne is keresd —
Most a csuszó-mászó hadnak dukál csak a
Kutyabőr és kereszt.
S mert sok a concurrens, sok a hivalkodó
Festetich gróf is lám
Visszalépett, mondván: hadd osztogassa a
Kereszteket Wenckheim.

Honvéd csak lenne már — de hol van az ágyu?
S tüzérség, mücsapat?
Andrássy jól tudja, hogy ilyen játékot
Kuhn ur nekünk nem ad.
Mind az a mit kapánk — hogy betömjék a szánk,
Eddig még mit sem ér..
Egész batteriánk néhány mitrajlőz és
Egy furvézer szekér.

S ha mind e boldogság ennyi jólét s vivmány
Tetszik Somsich Pálnak —
Az ellenzék oda adja mind ezt neki
S a mameluk pártnak.
Ez a szegény haza s ez a szegény nemzet
Nem instál belőle...
Sőt minden valódi honfi igy kiált fel:
Ments meg uram tőle.

Ludas Matyi.

Miért van eltiltva Pöttenden ez a dal: „cserebogár, sárga cserebogár"?

Való történet, ha igaz.

Kifecsegi: **Kotnyeles.**

Én ugy adom, a hogyan vettem; sem hozá nem toldtam, sem belőle el nem vettem.

Hát ugy esett biz az, hogy a melléki zsidó átrándult Pöttendre Basali János uramhoz, — a ki mellékesen legyen mondva, derék egy gazda — és fuvarozó ember a maga mivoltából, — átrándult mondom a zsidó, hogy már mint Basali János uramat megfogadja fuvarba. — Be is köszönt Mózes ivadéka Basali János uramhoz, azonban csak elképedt, midőn felszólitására azt a feleletet kapta a máskor mindég kész fuvarostól: „Nem lehet, sok a dolog" — Az Iczig megharagudott; észrevette ezt Basali János s hogy a dolgot elüsse, ilyetén párbeszédet kezdett vele:

„Hát osztán Sólem mit vinnék én fuvarba?"

— Shólem a khend bolondh fheje, — mond a zsidó mérgesen — háth cseréhbhugorath.

„Ne bolondozz jakhecz! hát mire való volna az?"

— Bhizuny a khend szamár fhejével, fhül nem érthe volna észszel, hogy abbul khészül a leghfáinabb khulimász. —

„Hát aztán hol szedi össze szomszéd azt a sok cserebogarat?"

— Hul szedem, hul szedem? hát 5 lunyai khrajcárt fhüzetekh minden icce cserebhugárérth. — Bhizony khend is a sukh dulugh mellett ráh érhetne a cserebugár meghfughdusására.

A zsidó ezzel Basali János uramat nagy mérgesen a faképnél hagyta. Hogyanis ne lett volna mérges, midőn jól tudta, miszerint ha Basali János nem megy fuvarba, hiában keres kocsist, akár hat faluban. „Ez a pharaszth — mondá magában — meghlupotth engem 100 fhorinth a thisztha haszonba, pedigh én megfüzetthem volna nekhi 5 egész fhorinth osztrákhba.

Basali Jánoá uramnak nagy szeget ütött fejébe a cserebogár historia, annyival is inkább, mert alighogy a zsidó elhagyta, terhes fellegek mutatkoztak az égen; most már a mezei munkából alig lesz valami, — megbánta, hogy a fuvart el nem fogadta, azonban egyet gondolt magában: ha oly nagy a cserebogár ára, veszett fejszének nyele

kerül, szed ő majd annyit össze hajnalban, hogy kikerül a fuvar ára, hisz ha valaha, most Pöttendre ráillett az, amit megirt hajdan a pápai poéta :

„Jézus Márja szent József!
Nincs a világon annyi sneff,
Mint Pápán a cserebogár,
Futva repül mint az agár." —

Átballagott hát Basali János uram, az ő kedves komájához a szomszédba s elbeszélvén neki a sort, felszólitá, hogy egyesült erővel csinálnának szerencsét a cserebogár szedéssel. — A koma nem vonogatta magát, tetszett neki a dolog, s megegyeztek, hogy holnap hajnalban harmattal, lészen a fáknak megrázatások, s a cserebogaraknak szörnyüséges összefogdosásuk, nemkülönben eladattatásuk.

Nos hát a cserebogaraknak lőn is nagy veszedelmök, Basali János uram és az ő komája összeszedtenek vala reményükön felül több mint 4 mérőt. — A zsákokról gondolva, kiszámiták: hogy csak 4 mérőért is 12 frt 80 krt kapnak. No ez aztán már nem rosz munka! — Nem akartak késni a dologgal, befogtak s meg sem álltak, mig a cserebogarakkal Melléken Icikénél nem voltak.

A zsidó akkor kelt fel még csak s a fuvarra gondolkodva megörült János gazdának, de örömét visszafojtva kérdé :

„Nhus, mi jhárathban van János ghazda?"

— Hát bizony szomszéd moggondoltam magamat s mivel tegnap nagy eső esett s a mezei munka igy nem „kelendő" megfogadtam szavát, cserebogarakat fogdostam, hoztam is egy kocsival, itt áll a kapu előtt.

A zsidónak rémülten jutott eszébe, hogy tegnap haragjában János gazda előtt mit hadart össze. Két karó közé szorulva érezte magát. — Mit tegyen? ha a cserebogarat el nem fogadja . . . . ennek már csak gondolatára is fájt a háta, s ha elfogadja erszénye keservesen megbánja. Megadta magát sorsának, majd szemével egyet hunyoritott, a mi jelezé, hogy a két karó közt rést fedezett fel. Egész komolysággal mondá hát :

„No Jhános ghazda nagyun jul van, csakh mérjükh fhel háth a cserebhugharath; ieczézvel sokhá tharthana, gundoltham jó lesz mérővel is, ha nem épphen valami akkhuráthusan esik, az nem bhaj, thudja khed : nekhem is khell egy khis haszon."

János gazda rá állt. A hozomány bőven megütötte a 4 mérőt. — A zsidó számitani kezdett, de János gazda és komája biztositák, hogy már ők kiszámitották s megelégesznek a 12 frt 80 krral.

A zsidó elővette az ő bugyillárisát, melyben csak ugy hemzsegtek a bankók mint a mérőben a cserebogarak — kezdé számitani a forintokat : „egy . . . kethü . . . meg üth . . . béth . . . ekkor megállt s kérdé :

„Hát osztham hugyhan fogthákh khigyelmethekh ezth a sokh cserebugharath?"

— Hát tudja szomszéd — mondá Basali János uram — ugy harmattal nem tud repülni a cserebogár, hanem meghuzódik a fán ; hát mi a komámmal hajnalban megráztuk a fákat s ugy hullott a bogár mint a jégeső."

„Jaj János gazda — mond a zsidó a kiolvasott pénzt besöpörve — a k k h u r é n a k h e n t h e k h b u g h a r a i t h m e g n e m v e h e t h e m, m e r t é n t h ü l e m i s c s a k a z o k h a t v e s z i k h m e g h, a m e l y e k h e t r ö p t h i b e n f o g n a k h.

———

Hogy ezután mi történt az már nem jutott fülemhez, csak annyit tudok, hogy ez eset után ha Pöttenden valaki ezt dalolta : „cserebogár, sárga cserebogár!" Basali János uramtól és komájától nem lett jó dolga ; mai napság pedig e dal az egész falut compromittálja s jaj annak a ki ott eldalolja.

Szabadkai életképek.

XVI. kép

U j a b b b i z o n y i t v á n y : L e n á r d M á t é p o l g á r m e s t e r k é p e s s é g é r ő l.

„Városunk érdemteljes főbirája H, F. ur, v á r a t l a n u l h i r t e l e n ü l ma délben meghalt,

T i s z t á r s i a m a s z o r o s b v i s z o n y o n t u l, melyben a boldogulttal állottam, e g y s z e r s m i n t azon közszeretet s becsülésnél fogva is, m e l l y e l e volt főbirája iránt a városi t. cz. közönség általán viseltetett, hivatottnak érzem magamat.

Városunk t. cz. e g é s z k ö z ö n s é g é t, különösen a z o n b a n a hatósági tiszti és képviselő testületet hivatalosan felkérni, hogy a boldogultnak holnap azaz f. évi május hó 15-én délután 5 órakor történendő eltakarittatásánál, s z o m o r u v é g t i s z t e l g é s ü n k g y á s z j e l é ü l t e s t ü l e t i l e g m e g j e l e n n i s z i v e s k e d j é k. *)

Kelt Szabadkán, 1871. évi május hó 14-én.

Lénárd Máté,
polgármester.

Elhunyt kedves barátunk! Ha e gyászjelentésre, melyet guny néven igy nevezhetni, s melyet ily alakban és szerkezetben csakis L é n á r d M á t é — és csakis „L. M a t y i" számára irhatott, n e m f o r d u l t á l m e g s i r o d b a n : ugy elkárhoztál és elvesztél az ö r ö k ü d v ö s s é g n e k ; mert a végitélet napján, még a feltámadás harsonája sem fogja fölrázni álmaiból mélyen szunyadó lelkedet!

Az elhunytnak barátai és tisztelői.

*) E valóban p á r a t l a n gyászjelentést ajánljuk a m. t. akademia nyelvészeti osztályának figyelmébe. S z e r k.

A modern bőségszaru.

Mihály gazda : Nlni Iczig szomszéd, mit csinál tulajdonképpen ez a fura öltözetü ur?
Iczig szomszéd : Hát a bizony Mihály bácsi a mint látom a nagy bhügős multkhori rigmosáth akarja beváltani, a melyik igy végződik: „l e s z d h ü g e a f ü i s p á n n a k.“

Mit csinálnak a magyar miniszterek Bécsben?

Hát bizony támogatják az öszbirodalmat.

Miért nem veszi meg Jajkeff a róka bőrt?

Hajtó vadászatot tartott B. földbirtokos s hajtókul a jog egyenlőség alapján valamennyi contractualis zsellérjeit kirendelé vallásküllönbség nélkül.

Jajkeff! a falu zsidaja is kiment a vadászatra s a földes ur közel maga mellett mutatott neki helyet. Egyszer csak jön egy róka. Piff puff, dupláz reá a földes ur, a róka felbukik, de a másik perczben már felugorva, beczammog a közeli sürübe.

Jajkeff! kiált a földes ur, utczu neki eredj csak a róka után, majd megtalálod ott a sürüben.

Szalad Jajkeff — meg is találja egy bokornál elnyujtózva a rókát. Jajkeff gondolván, hogy a róka meg van dögölve, a vele született spekulativus természeténél fogva ugy gondolkozott, hogy jobb lesz neki az a róka bőr, tehát a nyakában levő miatyánkra kötvén két hátulsó lábát, végig nyujtóztatá a rókát a hátán fejjel lefelé, igy rejtvén azt el hosszu kabátja alá, — s azzal vissza megy az urhoz.

Hol a róka Jajkeff?

Ógy elfutott az thekhüntetes oram az erdűben, mint a Sámsun rukhája a filisztheusok vetésében, — monda Jajkeff.

Nem lehet a Jajkeff! Jól találtam én a rókát ott kell annak lenni az erdőben.

Jajkeff azonban makacsul állitá, sőt meg is esküdött rá, hogy nincs az erdőben.

A földes ur tehát Jajkeff esküjének hitelt adott, s nem forcirozta tovább a rókát.

Kevés idő mulva öszvegyültek a vadászok a tanyára. Jajkeff nem távozhatott el egy pillanatra sem, mert a földes ur mindig tartotta szóval.

Egyszerre csak elorditja Jajkeff magát „Vegeschrien mein fläsch.

Mi a bajod Jajkeff? kérdi az ur.

Jajkeff csak hápog, csak sziszeg s a másik pillanatban még siralmasabban elorditja magát, s azzal elkezd futni körös körül a tanya helyen, mint a keringő birka, kapkodva hátulsó feléhez. Még egy kiáltás és Jajkeff a földhöz vágja magát orditozván Jeremiás siralmait, s kegyetlenül rugkapálódzik.

A vadászok és hajtók azt gondolván, hogy Jajkeffet a nyavalya gyötri, oda mennek hozzá s mit látnak? Hát egy róka ugy tövig mélyesztette éles fogait a Jajkeff hátulsó czombjába, hogy csak nagy nehezen tudták a vadászok Jajkeffet megszabaditani a rókától, akkor is ugy, hogy Jajkeffnek hátuljából egy darabka a róka fogai közt maradt.

Denique a rókageschäft nem sikerült s ott mingyárt a vadászok előtt fel is fogadta Jajkeff — „soll mich der schlag der schlogn" — ugymond ha még egyszer rókavadászatra megy és soha se vesz többé róka bőrt.

Azóta akárhányszor kinálják Jajkeffet, hogy nem vesz e róka bőrt? mindég ezt szokta mondani:

„Khüll a fészkhes fenének."

Pattantyuk az országházból.

Tisza Lajosban, a törvényszékek és járásbiróságok felállitásáról szóló törvényjavaslat feletti viták alkalmával ellenmérget idéztek elő a Hoffmann cseppek, ugyannyira: hogy egy szuszban jó mérgesen oda is vágott Hoffmannak, minek következtében ez meg aztán személyes kérdést is csinált belőle, midőn is sikerült kimutatnia, hogy a Hoffmanncseppek is tartalmaznak magokban mérget, habár az nem sokat ártott Tiszának.

Halmossy Endre is felszólalt személyes kérdésben, mondván hogy szavai Simonyi Ernő által elferdittettek.

Botorság! hisz azon csak örülni kellene Halmossy Endrének, ha ferde mondatai Simonyi Ernő által idézve rectifikáltatnak.

Éber Nándor is hosszas dictiot tartott a biróságok rendezéséről . . . Angolhonban, és pedig elakadás nélkül, mert hát az előtt való estve nyomtatásból olvasta; de azért még is pártolta a rosz központi, vagy is központi rosz módositást.

Szja! a hol ló nincs ott a szamár is jó, okosan tartja azt Éber Nándor!

Egyébiránt legeredetiebben fejezte ki magát Éber, midőn kijelenté, „hogy a biróságok szervezése által az igazságszolgáltatás megveti alapját."És még is azt ohajtja, hogy ezen intézkedés csak is az ideiglenesség jellegét viselje.

A buffetben a pártok jövöjéről vitázott, egy pohár régi szirmiumi slivovicza mellett egy jobboldali és egy ellenzéki képviselő.

A kormány mamelukja a jobboldali többségnek jövendöbeli fenmaradása támogatására azt hozta fel: hogy még ezen az országgyülésen olyan törvényt fog a többség hozni, melynek erejénél fogva a képviselők jövőre 6. évre választatván meg, nem dobathatnak ki, (saját szavai) tehát ők lesznek a helyzet urai s a hatalom közegei.

Az ellenzéki erre megjegyzé, hogy ilyen törvényt hozhat ugyan a mostani többség, de megválasztatásukat ezzel nem biztosithatják.

„No már arról kezeskedik az, válaszolá a hatalmas törvényhozó — hogy van pénzünk és ha pénzünk van, befolyásunk is lesz a választásra.

Hogy a sas rugja meg a mamelukját, minő érvelő logicája van.

Latinovits Vincze a mágnás karzaton Perczel főispán mellett kikönyökölve, sokáig gusztálta a képviselői padokon társait.

Ebből azt következtették a gonosz tigrisek, hogy bizonyosan Bácsmegye főispánjának fog kineveztetni.

No bizony! van is ebben valami hihetetlen, hisz Ernust és Vavrik mellett ő is megjárja.... vakeszköznek.

Tóth Vilmos belügyminiszter Irányi Dánielnek a Raspe munkás érdekében tett interpellatiójára felelve, azt mondá: hogy Raspe munkást nem adta ki a kormány a korneuburgi törvényszék megkeresésére és nem is toloncztatta el, hanem csak is a Lajta hid közepéig kisértette biztonság tekintetéből.

Ugyan nem volna e kedve a magas kormánynak a közösügyeket is ekép pártfogolni?

Adomák.

Egy társaságban az életkor hosszuságágáról lévén szó, valaki azt állitá, hogy a mult században szülöttek általában hosszu életüek. Már az igaz — mondá rá egy másik — s különös, hogy a mult században születtek közt számosakat találunk, kik a 80, 90 sőt 100 évet is elérték, a jelen században szülöttek közül pedig ilyen hosszu életüt egyet se találunk.

Beteg volt az anya, 7 éves fiacskája nagyon sajnálta.

„No mama — mondá a fiu — ha azok az ostoba doktorok nem tudnak jó receptet irni, majd irok hát én." — Le is ült és irt, rövid idő alatt kész volt a recept. — „Olvasd el hát fiam — mond az anya — hogy mit rendeltél.

A kis fiu csak nézi, csak nézegeti a papirost, végre bosszusan kifakad: „Kedves anyám! németül találtam irni s az ördög sem tudja most már elolvasni.

Vásárról jött a j.-berényi ember, hol ökröket árult. Kérdezték tőle az ökröknek árát. „Ilyen magunkféle ökröknek — ugymond — nem igen volt ára, de az uri ökröknek nagy kelete volt."

Az uj országház.

Nem kell tehát uj országház.
Minek is volna addig?
A mig a delegátio
Hazánkon uralkodik.
Toldott-foldott épületnek
Adhatunk még uj mázat,
De versengő házaspárnak
Hjába adunk uj házat.

Majd ha asztaltól és ágytól
Szépségesen elválnak,
Külön-külön épithetünk
Házat az elvált párnak.
No majd azután elválik
Melyik volt a pazarló —
S világosan kitündöklik
Ki a hamis panaszló?

Kortnyeles,

Garantirozott pletykaságok.

Pulszky Guszti azon való elkeseredésében, hogy őt a kormánypárt sem delegatyusnak be nem választotta, sem Tóth Vilmos még eddig főispánnak ki nem nevezte, ünnepélyes fogadást tett, hogy az egész 3-ik ülésszak alatt meg se fog moczczanni, nem grimászol, nem röhög, hanem csak hallgat mint a sült hal.

Gróf Zichy Ferraris Viktor, Pestmegye ujdonatuj főispánja kinevezése óta arról gondolkozik, hogy nem lesz-e méltóságán alóli, ha ő megy előbb a megyeházához, vagy pedig bevárja, mig a megyeház megy ő hozzá.

No, csak tegyen ugy — mint Mohamed! s mert a hegy nem ment Mohamedhez, Mohamed ment a hegyhez.

Perczel Béla, midőn az igazságügyminisztersség elvállalására felkéretett, két napi gondolkozási időt kért magának.

No igen, mert afelett csak gondolkoznia kell, hogy komolyan akarja-e a kormány, hogy igazán igazságügyminiszter legyen, vagy pedig lóvá akarja tenni, mint Horváth Bódit.

Diskurszus Mihály gazda és Iczig szomszéd között.

Mihály gazda: Szomszéd azt hallom, hogy Pauler miniszter ur vonakodik elfogadni az Eötvös által szerkesztett vallás törvény javaslatot?

Iczig szomszéd: És ogyan miért Mihály bácsi?

Mihály gazda: Mert azokat nagyon szabadelvüeknek tartja.

Iczig szomszéd: Pittze gepóre — akkhur hát ükheme, nem miniszther Pauler hanem csak ministráns Pauler!

— —

Iczig: Ugyan Mihály bácsi miért mundutt le tolajdonképpen Hurvát Boldizsár or az igazságögy minisztherségrül?

Mihály: Én biz azt gondolom szomszéd! hogy megijedt attól a korlátlan teljhatalomtól a mit neki a mameluk többség a birósági székhelyeket illetőleg megszavazott.

Iczig: Mund khend valamit Mihály gazda! hanem én azt gundulom, hugy ógy tett ez a khurmány ü vele, mint a czitrommal szukás tenni, mikhur a levét khifacsarja az ember.. azthán eldubja.

— —

Kérdés: Horvát Bógyi már elment. Hát Tóth Vili mikor megy?

Felelet: Majd ha az uj főispánokat kinevezte.

— —

A. No ez az Andrássy csak meg van akadva, ha valamelyik minisztere leköszön — alig tudja a helyét betölteni.

B. Legjobb is tenné, ha minden miniszteri állomásra csődöt hirdetne.

A. Ezt nem teszi, mert fél a concurrenciától.

B. Az igaz, Andrássy nem tür meg magánál okosabb embert a miniszteriumban.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pest, 1871. Nyomatott a „Magyar Nyomda“ betüivel (Lipót-utcza 11. sz. a.)